63ste Jaargang No. 5170

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Vrijdag 25 Juli 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Conscientiesteeg 27

Uitgever en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad, tel. 38

Vooruitgang in Indië

6 Plaatsen in West Java bezet

De weg naar Malang bezet

Vrijwel geheel Oost Java afgesneden

Suikercultures veilig gesteld

In Sumatra is het rustig

32 Doden, 41 gewonden en 7 vermisten

(AP) 24 Juli.

Uit Djokjakarta wordt gemeld dat Soekarno in een radio-rede een oproep heeft gedaan tot Truman en het Amerikaanse volk, om hoe dan ook te trachten een eind te maken aan deze oorog.

Aneta 24 Juli

Van Kleffens legde een beleefdheidsbezoek af bij Marshall en toen men hem vroeg, waarover hij met Marshall gesproken had verklaarde hij dat het over het plan Marshall gegaan was. Toen men verder informeerde of hij ook over de kwestie Indië gesproken had, kwam er geen antwoord hij antwoordde slechts: „Marshall weet best wat daar te koop is."

(AP) 25 JULI.

Een bericht uit Djokjakarta meldt, dat het Indonesische leger in het Noorden van de stad Semarang het uitgangspunt van de Nederlanders is binnengedrongen.

Uit Djokja wordt ook gemeld, dat de bevolking rond Djokja steun geeft aan het leger van de Republikeinen en men meldt, dat er onregelmatigheden plaats hadden tussen de Nederlanders en de Indonesiërs, die in het leger van de Nederlanders dienen. Een voorname Indonesische bron geeft toe, dat de Nederlanders de hoofdweg naar Maland nu in handen hebben na Lawang te zijn doorgetrokken. Gisteren zeiden de Republikeinen dat ze Lawang weer in handen hadden!

Het legerbericht van het Nederlandse leger maakt men van de overrompeling van zes steden in Oost Java terwijl men verdere zuiveringsacties in Oost Java verricht. Uit Sumatra bericht men, dat er tweemaal een aanval werd verricht op Bindjai juist ten Zuiden van Medan, deze aanval werd echter afgeslagen.

Sumatra blijft heel rustig overigens.

Het officiële leger bericht dat het aantal doden sinds de aanvang van de vijandelijkheden 32 bedraagt 41 soldaten werden gewond, terwijl er zeven worden vermist,

den vermist, wat zeer weinig is gezien de operaties.

A.N.P. 25 JULI.

Soendaneese troepen meewerkend met de Nederlandse troepen hebben de Madjalenka halfweg tussen Bandoeng en Cheribon bezet.

De Beurs is rustig in Amsterdam, daar het nieuws uit Indië geruststellend wordt geacht.

ANETA.

In West Java werden zes plaatsen ingenomen.

In midden Java hadden zuiveringsacties plaats bij Banjoebiroe ten Zuiden van Semarang.

In Oost Java werden twee steden bezet Pasoeroean en Djatiroto.

Op Sumatra werd op 100 mijl ten Zuiden van Palembang de plaats Batoeradja bezet. Padang werd gezuiverd. De troepen worden goed ontvangen, de stenen weer het gewone beeld te zien. De mensen keren naar hun huizen terug.

Een Aneta correspondent ging van Bandoeng naar Cheribon en zag geen tekenen van oorlog alleen bij de zgn. Tjadapangeran pas, zag hij hoe men deze pas had willen opblazen, doch hoe de schade spoedig hersteld was.

De cultures in Cheribon waren in tact.

Het lijkt wel of de verschroeide aarde politiek juist wordt toegepast tegen de eigendommen van de rijke Chinezen zoo ziet men juist de huizen van de Chinezen in brand gestoken. Dit werd ook waargenomen in Lawang en Salatiga.

De voedsel prijzen in Batavia stegen geweldig de eerste dagen, toen er niets van het platteland werd aangevoerd.

Uit Batavia bericht men verder, dat de commissie generaal als bevoegd orgaan verder in contact kan treden met de republiek als de politie actie beëindigd is, en er een reele basis gevonden is, om Linggadjati in vervulling te doen gaan.

Soetomo de leider van het Indonesische leger, bekend om zijn radioreden over het station Soerabaya, riep de jeugd van Indonesië op om een zelfmoord battalion te komen vormen onder zijn leiding. Ieder lid moet minstens tien Nederlanders kunnen doden.

(AP) 25 JULI).

Het Nederlandse leger bulletin deelt mede dat de grootste suikercultures in Indië te Djatiroto in tact door de Nederlanders werden genomen. Ook werd de belangrijke stad Pasoeroean op dertig mijl van Soerabaja ingenomen. De Nederlanders hebben nu geheel het Oosten onder hun controle van af deze plaats Pasoeroean tot aan de Zuidkust. In West Java ziet men de verschroeide aarde politiek toegepast. Bij de plaats Tjikampek werden zes andere plaatsen bezet. Tjikampek ligt een 50 mijl ten Oosten van Batavia.

AARDBEVING IN INDIË.

De seismograaph van het Franklin instituut nam heftige schokken waar die geplaatst moeten worden tussen Java en Sumatra (Filadelphia, (AP) 24.7).

„TIME" OVER INDIË.

In het bekende weekblad „Time" verscheen een half kolommetje over Indië, waarbij bekend gemaakt wordt, dat de Nederlanders volgens de redactie althans van het blad „Time" bezig zouden zijn met...... „herkolonisatie". Het is altijd opgevallen, dat als men „Times" kan controleren, dit veel geroemde blad tegen valt.

MINISTER JONKMAN.

Bij het beantwoorden van de vragen antwoordde Minister Jonkman in de tweede kamer, dat de regering gaarne het aanbod tot hulpbetoon in de toekomst zou aanvaarden indien dit noodzakelijk mocht blijken, de hulp van Amerika en Engeland was niet aangenomen, otschoon natuurlijk wel zeer geapprecieerd, daar de regering niet tot het uiterste wil gaan. Op deze militaire actie zal er onmiddellijk in onderhandeling getreden worden met de republiek en andere belang hebbende staten. Hij onderschreef de noodzaak om interventie te moeten afwijzen als in strijd met grondwet en met het verdrag van Linggadjati. Er zijn nog geen veldslagen van eenige betekenis in Indië plaats gehad en er zijn ook geen aanwijzing, dat er een „nationale oorlog" aan de gang is. De aanvallen met de vliegtuigen waren wel noodzakelijk, van wege de aanwezigheid van piloten en Indonesische vliegers Japanse vliegtuigen met Japanse die door de Japanners getraind zijn. Hij verklaarde, dat er geen plan bestaat om de regering van de republiek politiek gezien te gaan veranderen. De motie van de communist de Groot om vijandelijkheden te staken en de onderhandelingen weer op te vatten komt Donderdag in stemming. (Aneta 24 Juli).

INDISCH NIEUWS.

Volgens berichten van de United Press wisten officiële bronnen in Nanking te melden, dat China genegen zou zijn om in de Indonesische quaestie te intermediëren.

De stichting „het laatste nieuws uit Indië" verspreidde reclame biljetten, waarop te lezen staat: „Op Java stierven in zes maanden 2.000.000 mensen de hongerdood."

Aneta 25 Juli:

Bij verdere verklaringen in de tweede kamer beschuldigde minister Jonkman de Communistische partij van mede-verantwoordelijkheid van de militaire acties in Indië. Hij acht de communistische partij schuldig, daar het bij vroegere gelegenheden bekend zou hebben gemaakt, dat het nooit zo ver zou gaan en heeft daardoor misverstanden gecreeerd.

De president van Oost Indonesië heeft Donderdag in een radiorede verklaard in te stemmen met de Nederlandse militaire actie op Java. Indien de militaire actie niet duidelijk omschreven zou zijn, zou ik als voorstander van vrede en vrijheid, zeker niet in staat zijn, om mijn instemming te kunnen betuigen met dit gebruik maken van geweld.

LAATSTE NIEUWS INDIË.

Twee rubbercentra meldt het legerbulletin van het Nederlandse leger, in West Java hebben zwaar geleden van de toepassing van de verschroeide aarde politiek. Het was in de plaatsen Tjijalengka en Madjalala.

Van uit de lucht nam men waar dat het radiostation van Malabar opgeblazen is. De republikeinen drongen met kleine groepjes in Modjokerto binnen, doch werden uit die stad verdreven. De eerste phase van de militaire politieactie is nu eigenlijk voorbij het betekent dat de Nederlandse troepen de rijke rijstvelden van Oost Java en West Java van het centrale gedeelte hebben afgesneden. De volgende stap zal zijn zuivering, actie en instelling van een burgerlijke administratie over deze gebieden ((AP) 25.7).

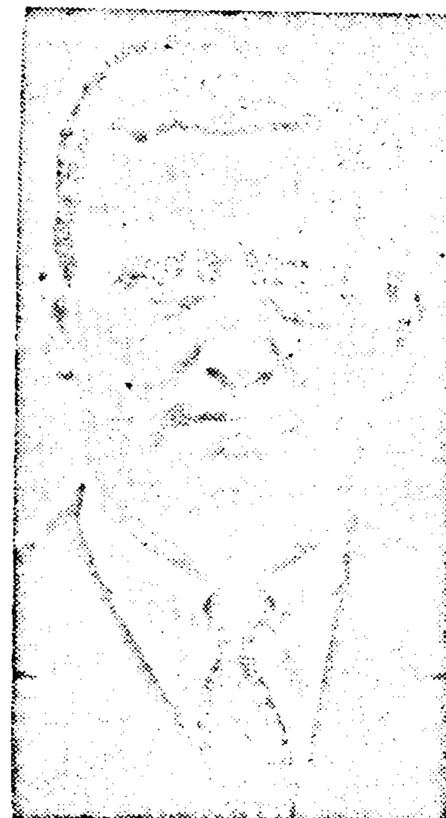
Nieuws van overal

LAKE SUCCESS.

De Chileense afgevaardigde welke een voorstel indiende om te komen tot een economische raad voor Latijns Amerika hoopt dat zijn voorstel wordt aangenomen. De Franse gedelegeerde Parodi stelde voor om iemand van de vijf grote mogendheden lid te laten zijn van de wacht die men in Noord Griekenland wil gaan plaatsten. De Amerikaan Johnson kwam hier tegenop, hij vond het beter dat alle leden van de veiligheidsraad in die commissie van toezicht zitting nemen. Hij vroeg er morgen over te stemmen. Australië viel echter het Franse voorstel bij. (Lake Success, 24 Juli A.D.)

HET GROTE GEHEIM.

In Santa Fe Mexico stonden twe vroegere Amerikaanse soldaten te recht een student en een photograaph onder beschuldiging geheimen van de atomaire bom te hebben bekend gemaakt. Ze werden 14 Juli gearresteerd. (Santa Fe Mexico 24 Juli (AP)).

JOHNSON

MIJNRAMP.

Er had een ontploffing plaats in een mijn te West Frankfurt in Illinois. Twee mijnwerkers verloren hierbij het leven. Een dertigtal zit opgesloten in de mijn. (Illinois 24 Juli (AP)).

COSTA RICA.

De onregelmatigheden tegen de regering duren nog steeds door in de verschillende steden van Costa Rica (San José 25 Juli (AP)).

MONARCHIE IN ITALIË.

Het blijkt dat er in Turijn een monarchistisch jeugdcongres wordt gehouden onder sterke bescherming van de politie.

Er waren twee honderd afgevaardigden van alle delen van Italië bijeengekomen. De linker partijen zijn in Turijn nogal sterk, zodat de plaats waar het congres gehouden wordt aanvankelijk niet bekend was. (Turijn 25 Juli (AP)).

UITVERKOOP.

Een overweldige meerderheid van de aandeelhouders was voor de verkoop van de Engelse spoorwegen in Argentinië aan de regering van dat land. (Londen, 25 Juli (AP)).

ITALIË EN RUSLAND.

De minister van buitenlandse zaken van Italië, Sforza, vertelde voor de Kamer dat hij een telegram heeft ontvangen, waarin Rusland bevestigt dat het van plan is het Italiaanse vrede's verdrag te ratificeren (Rome, (AP) 24.7).

NOGMAALS ITALIË.

Engeland, Amerika en Frankrijk hebben inmiddels reeds het vrede's verdrag met Italië geratificeerd en Bevin heeft in de waan dat Rusland niet zou ratificeren, Italië gevraagd om toch spoedig dit verdrag te gaan ratificeren. Sforza, die bekend maakte, dat ook Rusland wil tekenen, drong sterk aan bij de kamer, dit verdrag toch te gaan ondertekenen, daar met het eind van dit jaar voor Italië de kans verloopt, om lid te worden van de Verenigde Landen (Rome, (AP) 24.7).

GUERRILLA IN GRIEKENLAND.

Nabij de berg Olympus werden 25 leden van de Guerrilla bende neergelegd, nadat men een treffen had met deze troepen. De bende verbrande vijftien huizen in een nabij gelegen dorp en doodde daar 1 persoon (Athene, (AP) 24.7).

NIEUW LID.

De staat Yemen heeft een bericht gestuurd naar de secretaris van de Verenigde Landen Lie, om als lid van dit instituut te worden aangenomen (Lake Success, (AP) 24.7).

CONFERENTIE OVER DUITSLAND.

Frankrijk zal ingaan op een voorstel tot de nieuwe conferentie met Engeland en Amerika ter bestudering van de mogelijkheid, om de industrie van Duitsland uit te breiden (Parijs, (AP) 24.7).

het nieuws van vandaag

De politie activiteit in Indië gaat vlot. De woorden van de minister zijn geruststellend, er is geen „nationale oorlog" ontbrand, en de militaire commandant laat ook blijken dat er geen „inname" van republiek aan de gang is, doch het bezetten van die punten, die men veilig wil stellen voor het behoud van de rust en de vrede in de republiek.

Oud-minister van Kleffens, nu gezant zeide nu een bezoek bij Marshall heel zelf verzekerd, dat Marshall goed op de hoogte was, en de reactie is dan ook nogal kalm in de officiële wereld, natuurlijk het wordt betreurd dat het niet anders kon, doch Nederland zal gezien de toestand in de wereld de regeringen wel ingelicht hebben.

Als het waar is dat het blad „Time" de opinie weergeeft van wat er gedacht wordt in Amerika, dan kan het Nederlandse informatie bureau de matten wel oprollen en zeggen de taak is voor niets geweest, want dit blad geeft in een half colommetje niets als zure critiek, zonder zelfs de mogenlijkheid van wanorde in bespreking te nemen.

Gelukkig blijft het aantal slachtoffers bij de politieactiviteit ook zeer gering. Het aantal doden dat nu in het Nederlandse leger bulletin staat opgegeven is 32.

Het debat in de Kamer zal wel niet veel van invloed zijn op de gang van zaken, daar we geen nieuwe gezichtspunten naar voren zagen komen.

Opvallend was in het antwoord van minister Jonkman de voor ons eenigzins onbegrijpelijke terminologie, dat de regering van de republiek „politiek" niet veranderd zou worden.

Er zal daar toch wel een andere geluid gehoord moeten worden. Aneta geeft ons nu ook direct nieuws uit Batavia. Een goede service.

Het blijkt dat in Batavia gedacht wordt dat de commissie generaal wel gewoon aan de slag zal kunnen gaan, als eenmaal de actie als politie achter de rug is. Dit denken we toch wel van niet, de commissie generaal heeft toch de volmacht aan de regering teruggegeven en het is wel niet aan te nemen dat deze twee nog over gebleven leden van de commissie generaal Schermerhorn en van Poll weer door zouden kunnen gaan. Er zal wel een andere commissie worden ingesteld, om vlugger te ontdekken met wie men wel kan onderhandelen en met wie niet!

De president voor Oost Indonesië in Makassar toont begrip en keurt de politie activiteit goed.

Heden op de 25ste Juli herdenken we de val van het fascisme in Italië en tegelijk hoeren we in de telegrammen hoe Italië de vrede maar zal tekenen in de hoop dat het lid kan worden van de Verenigde landen waar dan vriend Peron zijn best beloofd te doen dit verdrag wat te zullen herzien.

Bolivar-feesten.

ONTHULLING STANDBEELD SIMON BOLIVAR.

Ofschoon het zeer moeilijk is voor ons de schatting van de omroeper te onderschrijven, die gisteren door de microfoon omriep, dat er ongeveer 9000 mensen rond het Bolivarplein stonden geschaard, was het aantal zoo groot, dat het gehele plein gevuld was, zodat het moeilijk voor de laatkomers was, om een weg door het publiek te banen.

Rond het standbeeld, dat nog in een groen doek gewikkeld was, zaten de gasten. Wij zagen o.a. leden van het corps consulair, leden van het raad van bestuur, de heer Plantz met nog enkele leden van zijn college, de Hoog Eerw. Pater Specle, pro-vicaris apost., de zeer eerw. frater Odulfinus, missie overste; de eerw. frater Canutus, Dr. Goslinga, directeur departement voor onderwijs; Overste Verstraelen met diens adjudant Ltz. P. van Noort. Verder nog talrijke dames en een delegatie van de Venezuelaanse school. Ook de persmensen waren er aanwezig.

Bij de ingang van het ere-podium stond een erewacht van twee secties van de Koninklijke Marine, terwijl de ingang werd aangeduid door twee vlaggen nl. een met de Nederlandse en een met de Venezuelaanse kleuren, waarin de letters S.B. waren aangebracht.

Tegen vier uur, een half uur na openingstijd, kwam de stoet van de Venezuelaanse delegatie aan. De heer Muskus ontving de Ministers met hun gezelschap en geleidde hen naar de ereplaats. Het wachten was toen op den Gouverneur, die tegen half vijf, ter plaatse aankwam. De omroeper kondigde telkens de aankomst der autoriteiten aan en herhaalde meerdere malen het programma, dat verder na aankomst van den gouverneur zonder verandering werd afgewerkt.

Bij de aankomst van den landvoogd werd eerst het „Wilhelmus" gevolgd door het volkslied van Venezuela door de band van Martina, de „St. Vincentius Harmonie", gespeeld.

De heer Muskus, voorzitter van de Sociedad Bolivariana, opende de middag met een welkomswoord aan het adres van de aanwezigen en bedankte verder de regering van Venezuela voor haar gift. Ook de gouverneur van Curaçao kreeg een dankwoord voor zijn medewerking tot het oprichten van dit standbeeld.

De heer Muskus liet uitkomen, dat het gisteren de grootste dag zal zijn voor Curaçao, de dag waarop Curaçao geëerd werd door het bezoek van de leden van de Venezuelaanse regering en voornamelijk de dag, waarop Curaçao een standbeeld kreeg van de held, die op dit eiland zijn plannen had beraamd voor de bevrijding van de Boliviaanse republieken.

Na zijn korte inleiding, gaf de heer Muskus het woord aan Dr. Carlos Morales, minister van buitenlandse zaken van de revolutionaire junta van Caracas. Dr. Morales, die een goede spreker is, liet uitkomen dat de regeringen van Nederland en Venezuela, ten alle tijden in goede verstandhouding hebben samengewerkt. Hij wees verder op de grote daad van Simon Bolivar, nl. de bevrijding van de arbeidersklasse van het contingent, uit de slavernij, waarin zij eeuwen gedompeld waren. Verder liet hij uitkomen, dat Simon Bolivar op Curaçao zijn gedachtengang liet gaan op de toekomstige verrichtingen in het contingent. Bolivar was vroeger in levende lijfe op Curaçao, thans leeft hij weder in de gedaante van brons, zeide Dr. Carlos letterlijk.

Hij bedankte ook de Gouverneur van Curaçao en de Nederlandse regering voor medewerking ondervonden bij het oprichten van dit standbeeld, dat een gift is van de Venezuelaanse regering van Caracas verschuldigd is aan het eiland waarop Simon Bolivar, hun bevrijder geleefd heeft.

Dr. Morales eindigde zijn speech met de overdracht van het standbeeld namens de regering van Venezuela aan het bestuur van Curaçao en nodigde Mevrouw Kasteel als eerste dame van Curaçao uit, om het beeld te onthullen.

Hierna kwam de ontvouwing van de vlaggen van de republieken, die Bolivar bevrijd heeft, nl. Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia en ook die van Panama. Na de onvouwing van elk der vlaggen, werden de nationale volksliederen der resp. republieken gespeeld.

Na dit punt van het programme volgde de rede van den beroemden dichter, Dr. Blanco, voorzitter van het congres van Caracas.

Kalm begon Dr. Blanco het leven van Simon Bolivar te beschrijven. Hij vergeleek hem, met dichterlijke woorden, met een roos in een tuin van eilanden en wateren, het Caraibisch gebied. Duizenden mooie woorden en lofprijzingen vielen Simon Bolivar ten beurt. Hij werd de vader van de vrijheid genoemd, de vader die zijn kinderen, de Boliviaanse republieken, uit de slavernij heeft geholpen. De woorden van de spreker kregen veel applaus en het publiek was kennelijk onder de indruk.

Na Dr. Blanco sprak de heer Arisa, voorzitter van de Sociedad Bolivariana te Venezuela, die gevolgd werd door de heer Dr. Posada Gaviria, Consul van Colombia, die heel kalm, maar indrukwekkend, de geschiedenis van Bolivar memereerde.

Hij vertelde van zijn huis aan de Motet, waar Simon Bolivar zijn plannen had opgemaakt. Sprekende over de heldendaden van Simon en zijn moed, zeide hij: „Gelijk de Emma-brug ten alle tijden opengaat om de schepen binnen te laten, zo trok Simon altijd zijn zwaard uit de schede om ten strijde te gaan voor recht en vrijheid."

Het volgende punt van het programma was de kranslegging. Er werden kransen aangeboden door o.a. de Gouverneur van Curaçao, Het bestuur van de Sociedad Bolivariana van Curaçao, de Consul van Venezuela, het bestuur van de Sociedad Bolivariana van Aruba, de Directies van de C.P.I.M. en C.S.M., de Consuls van de Boliviaanse republieken, Morris E. Curiel en Sons, Curaçao Trading Comp., S. E. L. Maduro en Sons, een delegatie van de Venezuelaanse werklieden, Mevrouw Carmen Fuente de Bonifacio en de directie van de K.N.S.M.

Na deze plechtigheid leidde de heer Muskus de gouverneur in, die zich in het Spaans tot de aanwezigen richtte. Wij geven hier een vertaling van Zijn rede.

Excellenties,

Mijnheer de President van het Congres van Venezuela,

Heren Consuls der Bolivariaanse Republieken,

Heren Leden van de Raad van Bestuur en Staten van Curaçao, Heren Bestuursleden der Sociedad Bolivariana,

Dames en Heren.

Volgaarne heb ik gevolg gegeven aan het zo vererend verzoek van het Bestuur der Sociedad Bolivariana om enkele woorden te spreken bij het zo pas onthulde standbeeld van den Libertador.

Wij waarderen hogelijk het zo vriendelijk gebaar van Zijne Excellentie den Heer President van Venezuela onze stad te verrijken met dit standbeeld van den man, wiens persoon, naam en faam voor altijd verbonden zullen blijven met Curaçao en Nederland.

Zuid-Amerika heeft vele grote mannen gekend, maar de generatie van Bolivar heeft geen figuur opgeleverd van vaderlandlievender geest, van groter moed en zuiverder bedoelingen.

U, Mijnheer de Minister van Buitenlandse Zaken, Dr. Morales, zijn wij buitengewoon dankbaar, dat U zelf met Harer Majesteits Gezant hebt willen komen om ons dit beeld over te dragen.

Ik zou U zeer dankbaar zijn, indien U en de andere Heren Ministers, wier aanwezigheid hier ons zeer verheugt, den Heer President van Venezuela nog wel ons diep gevoelde erkentelijkheid wildet overbrengen voor dit bewijs van vriendschap voor Curaçao.

Daden als deze van mannen, die niet slechts in tegenspoed de plaatsen kennen, waar recht en vrijheid heersen, maar die deze plaatsen ook niet vergeten, als de donkerte der beproeving verdwenen is en het licht van voorspoed schijnt, treffen bijzonder.

Curaçao en Nederland zullen dit blijk van vriendschap van Uw President niet vergeten.

En wat zal ik zeggen van U, Dr. Blanco? De faam van Uw welsprekendheid was U reeds lang vooraf gegaan. Maar méér dan Uw schone taal waarderen wij, dat wij in U mochten horen de President van de Volksvertegenwoordiging van ons grote buurland, waarmede zoveel banden van tedere aard en ook zovele stoffelijke belangen ons binden. Ook voor Uw komst zijn wij zeer erkentelijk.

En ik zou U willen vragen, onze hartelijkste groeten over te brengen aan de illustere vergadering van het Congres en den leden ervan mede te delen, dat Curaçao's en dus Nederlands wens is: een bloeiend en vreedzaam, een gelukkig en met ons steeds in vriendschap levend Venezuela.

Ik sprak over den Libertador als van den man, wiens persoon, naam en faam voor altijd verbonden zullen blijven met Curaçao en Nederland.

Ik ga verder en zeg: verbonden moeten blijven.

Lima, La Paz, Caracas, Panamá, Bogotá hebben hun fraaie monumenten voor Simon Bolivar. Terecht, want zij zijn verweven met zijn leven op de wijze, die heel de wereld kent.

Maar ook Nederland, ook Curaçao, ook Willemstad zijn verbonden met Bolivar's leven. Misschien is de meest wonderlijke vriend in zijn leven toch wel geweest de Nederlander en Curaçaoënaar Luis Brion.

Op een der moeilijkste keerpunten van zijn leven toch stelt Luis Brion zichzelf en zijn groot vermogen ter beschikking van den Libertador en deze schrijft hem:

„No se loque debo admirar más en Usted, si su generosidad, su patriotismo o su bondad. Es necesario que Usted sea de un carácter extraordinario para que se sacrifique sin reserva, por los intereses de una causa que sus mismas criaturas despedazan. Es preciso, amigo Brion, que a Usted se le tribute el honor de ser el protector de America y el más liberal de los hombres."

Wat behoeven wij meer dan dit getuigenis van den groten Libertador zelf? De Curaçaoënaar Brion, die in Nederland vóór Nederland dapper gestreden had, die in Amsterdam de grondslag legde voor het fortuin, waarmede hij uit Curaçao onbaatzuchtig Bolivar te hulp schoot, die in Nederland de zeevaartkunde leerde, welke hem niet slechts de Admiraalstitel werkelijk verdienen deed, maar ook het eiland deed veroveren, waar Bolivar de laatste adem uitblies mag wel een bijzondere band symboliseren tussen Bolivar en Curaçao.

Op deze Curaçaose grond, waar hij naast Brion andere vrienden had, heeft de Libertador in donkere dagen rust en veiligheid gezocht en gevonden; zijn vriend Brion rust naast hem in het Pantheon te Caracas.

Brion's beeld siert reeds lange jaren ons Brionplein.

Curaçao, dat dit Westelijk Halfrond mede hielp verdedigen tegen de totalitaire machten van agressie, Curaçao, dat eens Lafayette met zijn troepen zag, heeft in de afgelopen jaren zij aan zij met de grote Republieken van Noord- en Zuid Amerika de strijd gevoerd. Duizenden Amerikanen hielpen ons tegen den gemeenschappelijken vijand en ter herinnering aan die gemeenschappelijke verdediging van het Amerikaanse halfrond zal Curaçao een blijvend monument oprichten aan Franklin Delano Roosevelt, die met den anderen groten oorlogsleider Generaal Smuts, van Nederlandsen bloede was.

Welk een natuurlijke gedachte Bolivar's standbeeld hier eveneens een plaats te geven.

Met vreugde aanvaard ik namens de Curaçaose gemeenschap en ik volkomen overeenstemming met de Koninklijke Nederlandse Regering, dit beeld van den Libertador. Hoezeer zou hij zich verheugen in de bloei, de vrijheid, de verdraagzaamheid, het geestelijk leven van Curaçao. Deze grote patriot, deze sociale bevrijder, deze man, die herhaaldelijk en lang voor vele anderen bewees, geestelijke waarden scherp te kunnen afwegen, deze strijder voor orde, deze vijand van anarchie, wiens hart brak bij de gedachte, dat zijn volken een goed bestuur missen zouden — kan ieder slechts inspireren tot goede en grote dingen.

Zo welsprekend heeft Bolivar de lof van Luis Brion verkondigd. Als pendant moge dienen de woorden, welke een oude zoon van Willemstad, de Heer W. M. Hoyer, den Libertador wijdde in een welsprekende rede, zeven jaar geleden voor de „Sociedad Bolivariana" alhier gehouden:

„Si se ha de juzgar a los hombres por sus hechos, por sus palabras, todos los actos de Bolivar testifican el más noble el mayor desprendimiento; y si jamas hubo mortal a quien le fuera dada la singular prerrogativa de llevar el patriotismo hasta el sacrificio y la abnegación hasta el sublime, ese fué Bolivar. etc."

Met deze woorden van een zoon van Curaçao, een stadgenoot van Brion, een Ridder in de Orde van Oranje Nassau moge ik eindigen: zij konden als Curaçaose lof aan de voet van dit standbeeld staan.

Met die gevoelens wordt dit standbeeld aanvaard.

Wij zullen het met bewondering met eerbied en met dank aan de nobele Venezolaanse natie bewaren.

Het zal ons altijd eraan herinneren, dat de Libertador de vriend was van een der zonen, dat hij onder ons heeft geleefd, dat het mede onder onze vlag, met eerbewijs van onze Koninklijke Marine was, dezelfde, die nu hier zijn beeld eert, dat eens zijn stoffelijke overschot werd vervoerd naar de kust van Venezuela, zijn Vaderland, dat ons zo nabij ligt en waarmede wij eeuwige vrienden hopen te zijn, vrienden in nood en dood — als Bolivar en Brion.

Na de Gouverneur sprak nog even de heer Muskus en hiermede kwam een einde aan de onthullingsplechtigheid. De stoet schreed toen in Oostelijke richting, alwaar de eerste steenlegging plaats zou vinden van het nieuw gebouw van de Sociedad Bolivariana. Bij deze plechtigheid sprak de heer Beaujon, waarna een oorkonde getekend werd door nl. de heer Muskus, de Gouverneur, Dr. Morales, Dr. Blanco, de minister van verbindingen: de heer Graandijk, de heer Arisa, Majoor Carlos Morales, Dr. Trujillo, de heer Beaujon, de heer Lopez Henriquez, de heer C. N. Winkel, de heer Gosens en de heer Fernandez. Deze oorkonden werd in de eerste steen gemetseld door den heer Muskus.

Na deze ceremonie ging de stoet naar de club alwaar de gasten op een heildronk onthaald werden.

Wij vernemen later nog dat de heren: Botterweg, C. N. Winkel, Muskus, Portillo, J. S. Beaujon, en Ltz. Zalentein, gedecoreerd werden tot Ridder in de orde van Simon Bolivar.

Tevens bood de heer Muskus aan den gouverneur een vertaling aan van het verdrag, dat Nederland sloot met de republiek van Groot Columbia (Venezuela, Columbia en Ecuador). Dit verdrag was het eerste, dat Groot Columbia sloot in 1829. De vertaling is van de hand van den heer Nicolas Piña.

Het onthulde beeld stelt Simon Bolivar, gelijk de foto toont, voor als strijder en denker.

BOLIVAR-DAG.

In Caracas kwamen enkele padvinders van Amerika de Bolivar-dag meemaken. Een delegatie uit Ecuador kwam een buste aanbieden van de bekende dichter Jose Joaquin Elmedo, die op deze dag zal onthuld worden. De buste draagt als opschrift „eeuwigdurende dankbare herinnering van het volk van Guillaguila aan Venezuela".

Uit de Studentenwereld.
Een Medisch student uit Nederland op bezoek in Suriname.

Met de „Cottica" kwam de vorige maand hier aan de heer L. W. S. van Eps, medisch student aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam om in opdracht van de A.S.V.A. (Algemene Studenten Vereniging Amsterdam) contact te maken met de Surinaamse medische studenten. Hij werd ontvangen door een deputatie uit het Bestuur van de S.S.C. en vanzelf hartelijk welkom geheten. Van de heer van Eps vernamen wij dat met het oog op de gebeurtenissen der laatste tijden, men in Nederland zich meer en meer in Suriname gaat interesseren. Vandaar het besluit van de A.S.V.A. om met de Surinaamse collegae in contact te treden. Dit contact zou eigenlijk formeel schriftelijk worden bewerkstelligd, doch daar de heer van Eps op zijn reis naar Curaçao ook Suriname zou aandoen, werd hij met deze taak belast. En hij vervulde haar naar behoren!

Reeds de dag zijn aankomst wist hij de gezamenlijke studenten heel wat interessants mede te delen over de A.S.V.A. Wat vooral indruk op ons maakte was de uitgebreidheid en de machtige organisatie van de Vereniging. Zij heeft takken op elk gebied, zowel op wetenschappelijk als op sociaal gebied. De macht van zo'n organisatie is wel duidelijk gebleken tijdens de oorlog nl. in de vorm van het georganiseerd studentenverzet. Ook na de oorlog kon men lezen dat Nederlandse studenten de kolennood hielpen lenigen door zich beschikbaar te stellen voor werk in de mijnen.

Op deze wijze ging de heer van Eps voort met zijn interessante mededelingen. Hieronder volgen nu enige inlichtingen, welke de heer van Eps ons op verzoek verstrekte. Voor het gemak zullen wij het in vraag en antwoordvorm weergeven.

U studeert aan de Amsterdamse Universiteit en bent lid van de A.S.V.A.?

Dat is zo: de medische faculteit. Ook ben ik lid van de A.S.V.A., nl. secretaris van het Comité voor contact met de Overzeese Gebiedsdelen.

In Amsterdam studeren ook Surinaamse studenten. Hoe is de verhouding tussen de Nederlandse studenten en hen?

Zoals U misschien weet ben ik Curaçaoënaar, samen met mij studeren nog ongeveer 10 Curaçaose studenten en ook enige Surinaamse. Uit eigen ervaring kan ik vertellen dat er geen verschil wordt gemaakt tussen Nederlandse en Ned. Westindische studenten. Wij worden behandeld als de hunnen.

Kent U soms de algemene indruk die de Hoogleraren over hen hebben?

De Hoogleraren hebben over het algemeen helemaal geen indruk over enige student in het bijzonder; doordat er zoveel studenten zijn wordt alles a.h.w. „over de lopende band" behandeld.

Heeft U misschien een indruk over het maandelijks bedrag dat bijv. een Surinaamse student voor verblijfskosten, etc. zou nodig hebben indien hij los van familieverband in Holland wenste te studeren?

Om een goed antwoord op deze vraag te gevan, zal ik proberen de kosten stuk voor stuk na te gaan. In een studentenhuis betaal je op het ogenblik ƒ 30.— Ned. per maand voor een kamer. Wat de kosten elders zijn weet ik niet. Verder kost een warme maaltijd ƒ 0.80 — ƒ 1.—, dat is dus ongeveer ƒ 25.— Ned. per maand. Broodmaaltijden kunnen geschat worden op ƒ 15.— tot ƒ 20.— Ned. per maand. Voor de was kan men ruim ƒ 5.— Ned. uittrekken per maand. Dan hebben we nog de collegegelden ad ƒ 335.— Ned. per jaar en contributie van het Corps ad ƒ 50.— Ned. per jaar.

Alles bij elkaar genomen zou je ruim kunnen uitkomen met ƒ 150 Ned. per maand.

Zou U ons wat kunnen vertellen over de dienstplicht onder de studenten?

Op voorstel van de Curaçaose Staten zijn de studenten uit de West vrijgesteld van dienstplicht en mogen na voltooiing van hun studie vrij vertrekken; blijven ze echter dan vallen ze onder de dienstplicht. De Nederlandse studenten gaan in de vacantie voor 3 maanden onder dienst en zijn daarna vrij om verder te studeren. Een arts gaat als gewoon soldaat voor zes weken onder dienst.

Doen de Nederlandse studenten over het algemeen veel aan sport?

Daar haalt U een belangrijke kwestie aan. Men is kortgeleden in Holland gaan inzien dat sport een behoefte is vooral voor studurenden en men heeft daarom nu een regeling getroffen zodat de studenten nu in staat zijn om tenminste eenmaal per week onder deskundige leiding aan gymnastiek te doen. Ook mag ik zeggen dat de Amsterdamse studenten veel aan sport doen. Er is dan ook een speciale Sportraad van de A.S.V.A. Vooral de Basketball-vereniging „BASVA" is bloeiend. Het kan voor U interessant zijn te vernemen dat er in de nationale ploeg ook een Surinamer (Dennert) en een Curaçaoënaar (Winkel) meespelen.

Hoe staat het met de muziek?

Wat de muziek betreft, wij bezitten een muziekgezelschap „Sweelinck", dat soms optreedt onder leiding van bekenden dirigenten als Van Beinen. Aan Jazzmuziek wordt niet veel gedaan.

Wat voor indrukken hebt U zoal van Suriname of liever gezegd van Paramaribo?

Wel, U begrijpt, ik ben op doorreis dus zo bijster veel heb ik van Suriname niet kunnen zien. Mijn eerste indruk echter was, dat de weelderige plantengroei langs de rivier erg mooi is en ook Paramaribo was vanuit de rivier een prachtig gezicht bij nacht. Verder is het opvallend dat nagenoeg alle huizen van hout zijn gebouwd. De bestrating is mij echter vergeleken met die van Willemstad en Amsterdam tegengevallen.

Bent U misschien bekend met Prof. Dr. A. B. Droogleever-Fortuyn?

Ja, ik heb nog praeparaten bij hem bekeken, hij is op het ogenblik Assistent bij het Histologisch Practicum.

Zou U hem namens de Surinaamse studenten de allerhartelijkste groeten kunnen overbrengen?

Dat zal ik.

Mijnheer van Eps, U wordt hartelijk bedankt voor Uw inlichtingen, wij wensen U een goede reis en een gezellige tijd bij Uw familie in Curaçao.

(„De Stethoscoop")

Openbare Verkooping.

Ten verzoeke van de hypotheekhoudster de naamlooze vennootschap „Aruba Bank N.V." gevestigd te Oranjestad op Aruba, zal, krachtens onherroepelijke volmacht, wegens het verkeeren in staat van faillissement van den hypotheeknemer Egbert Johan Jacques Evenzwaard, bankwerker, wonende op Aruba, op WOENSDAG, 30 Juli 1947 te 10 ure des voormiddags ten overstaan van den ondergeteekende, te zijnen kantore aan de Klipstraat te Oranjestad op Aruba in het openbaar aan den meestbiedende worden verkocht:

Twee op elkander aansluitende stukken gronds groot respectievelijk 152 M2 en 180 M2 met alles wat daarop gebouwd is, gelegen te St. Nicolaas in het 4de district op Aruba en breeder omschreven in den aankomst-titel van een December 1944, waarvan een eerste grosse is overgeschreven ten hypotheekkantore op Aruba in Register C. deel 40 onder nummer 96.

De veilcondities liggen ter inzage van belanghebbende ten kantore van den ondergeteekende en ter griffie van het Gerecht in eersten aanleg, zittingsplaats Aruba.

Aruba, Juli 1947.
De notaris
3—1 L A M P E.

Gouvernement van Curaçao.

De Gouvernements - Secretaris roept gegadigden op voor den administratieven dienst bij het Gouvernement van Curacao.

Vereischten: Bezit Mulo- of A.M.S.- diploma

Aanvangsbezoldiging voor hen, die in het bezit zijn van een Mulo - diploma:
f. 1320. — plus f 708. — duurtetoeslag.

Aanvangsbezoldiging voor hen, die in het bezit zijn van een A. M. S. - diploma:
f. 1800. — plus 900. — duurtetoeslag.

Verhoogingen als in de Bezoldigingsregeling voor geschreven.

Indiensttreding zoo spoedig mogelijk.

Schriftelijke sollicitaties te richten aan den Gouvernements-Secretaris.

3—.

TOONT Uw Vaderlandsliefde door Morgen 26 Juli, de ontdekkingsdag van Curaçao, de vlag uit te steken.

CURAÇAO

PATER DITO O.P.

Hedenmiddag om half zes arriveert op Hato de zeer Eerw. Pater Is. Dito O.P. voorzitter van het internationale bureau voor radio en televisie „Unda". Wij komen nog nader op dit bezoek van pater Dito terug.

BISSCHOPPELIJKE NIJVERHEIDSSCHOOL.

Deze school zal ook de gebruikelijke jaarlijkse tentoonstelling houden, waarbij men het werk der leerlingen kan komen bewonderen. De tentoonstelling zal gehouden worden in het schoolgebouw achter het Theater Brion, op Zondag, Maandag en Dinsdag a.s. van 10—12 uur v.m. en van 4 tot 6 uur n.m.

Tijdens deze tentoonstelling bestaat er ook gelegenheid tot het opgeven van nieuwe leerlingen. De vereisten voor deze school zijn zes jaar Muloschool of zeven jaar van een G.L.O.A. of G.L.O.B. school. We hopen, dat ook dit jaar weer veel jongedames zich zullen opgeven voor het toelatingsexamen. Ook voor de meisjes van de lagere klassen bestaat er gelegenheid een cursus van twee jaar te volgen.

Men vergete niet deze interessante tentoonstelling te komen bezoeken.

SCHEEPSBERICHTEN.

24 Juli 1947.

Clio van Maracaibo; San Juan van La Guayra; Luna van New Orleans; A. F. Warren naar Aruba.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag, 25 Juli te 18.15 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag, 26 Juli: te 8.30 uur: Ochtenddienst. Schriftlezing. Pentateuch Deuteronomium 1 tot en met 3: 22. Profetenafd.: Jesaja 1. Geen middagbijeenkomsten.

Zaterdagavond, 26 Juli te 18.45 uur: Avonddienst van Tish'a Be-Aw, Vastendag van 9 Ab wegens verwoesting van de Tempel.

Zondag, 27 Juli: te 8.30 uur: Ochtenddienst; te 17.30 uur Namiddagdienst, gevolgd door Avondgebed.

TENTOONSTELLINGEN.

Naar wij vernemen zal de Muloschool van het St. Martinusgesticht een handwerk- en Fröbeltentoonstelling houden op Zondag 27, Maandag 28 en Dinsdag 29 Juli e.k. Op dezelfde dagen zal ook de St. Anna school een dergelijke tentoonstelling houden. De tentoonstelling is open op Zondag van 9 tot 12 uur en op de weekdagen van 3 tot 6 uur in de namiddag.

Eenieder is welkom.

26 Juli

CURAÇAO-DAG 1947.

Morgen viert Curaçao voor de tweede maal de „Curaçao-dag".

Het is een wonderlijk land dat Curaçao, wonderlijk in de historie, wonderlijk om het te begrijpen, en daar nu eenmaal het spreekwoord de waarheid zegt „onbekend maakt onbemind" is het niet voor allen even gemakkelijk geweest, om van Curaçao te houden.

Curaçao heeft zo tussen de jaren 1499 tot 1947 nog al wat meegemaakt en van alle zijden van de wereld zijn er mensen gekomen. Er kwamen er die de eerste dag wel weer terug zouden willen naar hun vaderland, doch die er tevreden gestorven zijn, er kwamen missionarissen, ambtenaren brave Zusters, avonturiers, politieke vluchtelingen, soldaten, mariniers, kooplieden, ondernemende jonge mensen, werkers in groot industrieën. Mensen met verdriet en mensen met vreugde en zij allen hebben Curaçao gemaakt tot wat het nu is, er groeide een eenheid, waar velen die moeten worden toegegeven, die hier meerdere jaren woonden, volkomen buiten kunnen blijven staan, doch Curaçao werd iets eigens.

Het eigene van Curaçao zit hem niet in het mooie weer, de wind of zelfs niet de „funchie", het eigene van een land bestaat in het hebben van een groep deugden en ondeugden, die naar buiten komen in de taal, in het lied, in de sociale gebruiken, de woningbouw, de levensgewoontes, de huiselijke omgang, de feesten, de kleding de spreekwoorden enz. Nu zijn er twee soorten van overdrijvingen mogelijk, ten eerste dat men Curaçao ziet als iets wat buitengewoon uitzonderlijk is en ten tweede, dat men Curaçao wil zien zonder het eigene te willen erkennen.

Als we nu zouden willen weergeven wat het eigene is van Curaçao, dan is dit natuurlijk een gevoelig onderwerp, want het goede moet naast het kwade eigenlijk eerlijk genoemd worden, doch we kunnen ons troosten met de opmerking van de philosooph Magister Doodkorte; dat ieder land natuurlijke deugden en ondeugden rijk is, doch de ondeugden zijn soms te verklaren uit een overdrijving van hun deugden b.v. te ijverige volkeren worden soms gierige volkeren, (dit slaat niet op Curaçao).

Er ligt in de gevarieerdheid van het Curaçaose volk, dat ondanks vele tegenstellingen uit het verleden en óók nog wel in het heden een zekere eenheid in karakter, die de mensen met trots doet spreken van wij Curaçaoënaars, „nos yiunan di Corsouw".

Het rapport Ellis sprak daarover, zonder weer te geven, hoe dat karakter is. We menen te kunnen zeggen, dat er in het volkskarakter van de Curaçaoënaars deze punten naar voren treden:

Er heerst een vrolijkheid, welke reizigers al tientallen jaren is opgevallen, slaat er de reisbeschrijvingen maar opna. Er is een gevoel van medeleven, geen arme is er van honger gestorven, ieder mag meeeten, en kan iets krijgen, is er feest dan mag men voor de deur staan, om mee feest te vieren en om mee te kunnen genieten van de dans. Men zal de jongen bij de ramen ook wel wat geven, Verjaardagen zijn feestdagen waarbij men in grote getale opkomt, zodat dergelijke dagen op Curaçao strenge sociale verplichtingen scheppen.

Onderling is er een „esprit du corps", die zo maar een vreemdeling niet doet binnen treden, hoe vriendelijk men overigens ook voor hem is. Er is een onderling verstaan. Er is meeleven bij ziekte en dood.

Men is heet op zijn land, en men is voor iets als het vóór Corsouw goed gezien wordt. Dat is één van die simpele axioma's waarop men oordeelt en veroordeelt, waarop men soms aan anderen kan tegenvallen en niet meer principieel gelacht kan worden.

De Curaçaoënaar is beleefd en zegt vele malen „dispensa", „stoten" is danook een doodzonde. Het wordt ons moeilijk, over dit alles verder te schrijven, want we weten hoeveel mooie dingen er zijn, doch het lelijke maakt nu eenmaal veel meer rumoer in de wereld dan het goede.

Het volkskarakter is natuurlijk dat van een jong groeiend volk. Laat ons in het verleden teruggrijpen. Precies 75 jaar geleden schreef de eerste Dominicaanse bisschop van Curaçao Mgr. van Ewijk over Curaçao, dat hij ondanks alle moeilijkheden lief had. Hij zag het ook als een eenheid, het trad immers als een eenheid op toen daar de onnodige relletjes plaats hadden rond Mr. Sassen en heel het volk in beweging kwam voor papachi Sassen, 75 jaar geleden.

Weet U wat deze bisschop voor analyse gaf. Hij geeft drie punten die verbetering verdienen, drie punten die bezien dienden te worden. Het eerste punt is, dat er bij de Curaçaoënaars soms gebrek is aan nederig inzicht, het tweede punt is dat er meer mooie huwelijken moeten komen, en het derde punt is, dat er op Curaçao ondergrondse bewegingen mogelijk zijn, die het volk weten te beïnvloeden en dat niet ten goede. Deze analyse is oud, we zeiden het reeds, 75 jaar is dit oud en in 75 jaar is veel veranderd en verbeterd. Ook op deze punten. De liefde tot het volk van een figuur als Mgr. van Ewijk, zijn hard werken voor dit land geeft hem het recht zo iets te zeggen. Een Curaçao-dag doet ons zien wat er gegroeid is en doet het eigene beter naar voren komen. Dit is goed, en daarom juichen we een Curaçao-dag toe, niet slechts omdat we morgen denken aan de liederenschat, die Curaçao heeft, niet omdat we morgen Curaçao likeur gaan drinken of een menu zullen zien van louter Curaçao-spijzen doch omdat het bezinning en bezieling kan betekenen voor een jong volk, dat onder de zegen van God een schone toekomst tegemoet gaat. Dat geve God.

De vlag dus uit morgen...

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

26 JULI.

Het is wel aardig en nuttig na te gaan hoe het Bestuur van de Vereniging voor de Handel de economische belangen van de leden hard verdedigt, al moet het hogere en edelere hieronder lijden.

Alweer een groot bewijs dat een koopman slechts gevoel kan hebben voor zijn geld en dat zolang dit verdiend kan worden hij zijn best zal doen om alles „goed en kwaad" uit de weg te ruimen wat zijn financiële vooruitgang in de weg staat.

Het hindert dan niet of de belangen of de wensen van een volk geschaad worden. Het idee „Nationale Dag 26 Juli" is nog nieuw, maar zal ook nieuw blijven wanneer de handel het niet met daden steunt.

Het is de gewoonte hier en dat is vooral bij de grote maatschappijen om alles in het werk te stellen om zo zuinig mogelijk te zijn met feestdagen. Neem maar een kijkje bij onze nabuurlanden, Heren Handelaren.

J. G.

SPORT

TENNIS.

In de semifinale wedstrijden slaat Chumaceiro Regales met 6—2, 4—6, 4—6, 6—2 en 6—1, terwijl Tjin A Djie het bij defaut wint van Salas.

De eindstrijd zal dus gespeeld worden tussen de heren Chumaceiro en Tjin A Djie. Deze wedstrijd zal plaats vinden op het C.B.L.O.-terrein te Mundo Nobo en zal as. Zondag om 4 uur aanvangen.

Radio Nederland
Wereld omroep P.C.J.
Program

Vrijdag, 25 Juli.

5: Engelse Berichten.
10.30 uur: Engelse Berichten.
14.00: Oosterse Uitzending:
1. Nieuws.
2. Uitkijk op het Westen: „Korte geschiedenis van West-Indië".
14.30: Opening en Programma-overzicht.
14.32: Dolf van der Linden en zijn Metropole-orkest.
15.00: Nederlands- en Indisch Nieuws.
Reportage van de Vierdaagse.
15.30: „Cocktails for two".
André de Raaff, piano.
Jacques Schutte, orgel.
O. Tune
1. Medley 1946 — bew. de Raaff.
2. New and old No. 4 — bew. de Raaff.
3. My prayer — Boulanger — bew. de Raaff.
4. Jalousie — Gade — bew. de Raaff.
5. Sneeuwwitje — Churchill — bew. de Raaff.
6. Kom Zigani — E. Kalkman — bew. de Raaff.
7. Allerlei — bew. de Raaff.
O. Tune
16.00: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
16.16: Programma van morgen.
16.17: Financieel Economische Rubriek — S. G. Appeldoorn.
16.30 Programma voor de Nederlandse Strijdkrachten in Indië.
16.56 Nederlands Nieuws in het kort, Sluiting en Wilhelmus.
17.00: Einde Uitzending.
19.00 Engelse Berichten.

EUROPA EN AFRIKA.

Zelfde Programma-onderdelen, alleen in andere volgorde.
20 uur: Opening en Programma-overzicht.
20.02: Nederlands- en Indisch Nieuws.
Reportage van de Vierdaagse.
20.32: „Cocktails for two".
André de Raaff, piano.
Jacques Schutte orgel.
21.02: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
21.18: Dolf van der Linden en zijn Metropole-orkest.
21.46: Programma van morgen.
21.47: Financieel Economische Rubriek — S. G. Appeldoorn.
22.00: Nederlands Nieuws in het kort, Sluiting en Wilhelmus.
22.04: Einde Uitzending.
23.30: Engelse Berichten.

VOOR DE WEST.

Zie voor volgorde Programma onderdelen Europa en Afrika.
2.05 — 2.20: „Geheimen uit de Creoolse Keuken".
Kinderverhaal.

CURAÇAO

MENU CURAÇAO-DAG 1947.

Licor.
Salada di Salmon.
Soppi Cabritu.
Galinja yená.
Morkoy stobá cu pastelchi.
Quesio pudding.
Pasa boca.

De Missie in Indie onder de Jappen

De periode van de Japanse bezetting.

P. Dr. Gregorius, O.F.M. Cap. schrijft in het Indisch Missietijdschrift:

De hoopvolle vooruitzichten van het missiewerk in Indonesië werden jammerlijk onderbroken door de Japanse invasie en de treurige gevolgen, die daaruit zijn ontstaan. Na Mei 1940 ging de missie-activiteit nog gewoon door, ofschoon men de steun van het moederland moest missen. Doch op vele plaatsen hebben de Europese Katholieken in Indonesië zelf door hun ruime geldelijke bijdragen de Missionarissen geholpen.

Op Noord-Sumatra werd b.v. een priester-fonds opgericht: 5 — 10 gld. per familie en per maand was heel gewoon; meerderen gaven 25 gld. Ook de Fraters en de Zusters droegen ruimschoots bij. Doch de bedreiging werd ernstiger, toen Nederland op 8 Dec. 1941 aan Japan de oorlog verklaarde. Japan eiste een dusdanige machtspositie in heel het Verre Oosten voor zich op, dat een conflict niet meer te vermijden was.

Toen Japan tot een agressie overging, volgde van Nederlandse zijde het resolute antwoord: de oorlogsverklaring. Spoedig daarop volgden enige bombardementen; op 27 Febr. 1942 de beroemde slag in de Java-zee en daags daarna de eerste Japanse troepenlandingen op Java. Kort daarop deed Japan zijn invloed op het missiewerk gelden. Heel duidelijk geven de Berichten voor de Leden van de St. Claverbond, 1946, blz. 5 in verschillende phasen de belemmerende maatregelen voor het onderwijs aan:

„1. Overeenkomstig de leuze „Azië voor de Aziaten" moest iedere Westerse invloed bij het onderwijs vernietigd worden en werden onmiddellijk alle scholen, waarop het Nederlands de voertaal was, gesloten.

2. Om te komen tot één Groot Azië moest ook het Javaans naar de achtergrond worden gedrongen en werd het Maleis, de algemene omgangstaal in het Oosten, de voorgeschreven voertaal bij het onderwijs.

3. Het Grote Azië moest komen onder het leiderschap van Japan en daarom werden de gedachten der Javaanse jeugd stelselmatig op de volgende wijze heengericht naar Japan:

a. 's morgens werd de Japanse vlag gehesen, waarbij alle kinderen het Japanse volkslied moesten zingen, terwijl de plechtigheid door de schooljeugd besloten moest worden met het maken van een diepe buiging in de richting van Tokio;

b. op alle scholen moest gebeden worden voor het welslagen van het Groot-Aziatische streven, voor de overwinning van het leidinggevende Japan, en voor het welzijn van den Mikado;

c. op alle scholen werd onderricht in de Japanse taal ingevoerd en we met veel lesuren."

Zo trachtte men op geraffineerde wijze systematisch de jeugd voor zich op te eisen. In 1943 werden de missiescholen door den Japansen bezetter geannexeerd; in datzelfde jaar werden de Nederlandse Missionarissen gevangen genomen. Tevoren had men reeds in verschillende gebieden aan deze Missionarissen verboden om aan de Indonesische bevolking het Woord Gods te verkondigen. Met hunne internering in 1943 werden de tegenslagen voor het missiewerk steeds zwaarder. De voornaamste gebeurtenissen willen we voor de afzonderlijke gebieden in het kort vermelden.

1. Apostolisch Vicariaat van Batavia.

Het St. Canisius-College van Batavia werd aanstonds gesloten. In Sept. 1943 werden de Missionarissen geïnterneerd; in de kampen zijn van de 120 Paters-Jezuieten er 12 bezweken; 8 Missionarissen zijn in de gevangenis gruwelijk mishandeld en meerderen zijn door de Kempe Tai (de Japanse Gestapo) gemarteld; o.a. is de bekende P. Fr. Sträter S.J. op 19 Juni 1944 in de gevangenis gestorven.

In de bezettingsjaren waren in heel het Vicariaat nog vijf Priesters, waaronder Mgr. P. Willekens S.J. Moedig heeft deze intelligente Kerkvorst in de bezettingsjaren tegenover den onderdrukker de rechten van de Kerk verdedigd. Driemaal heeft de Japanner hem bevolen zich vrijwillig gevangen te geven, doch telkens heeft hij geweigerd met het antwoord, dat hij in geweten verplicht was op zijn post te blijven. Toen men hem persoonlijk kwam halen, zeide hij: „Gij kunt mij interneren, maar ik ga niet, tenzij ge mij dwingt met geweld. Maar pas op, als ge het doet; dan zal heel de wereld het weten!"

Ze lieten Monseigneur met rust en per fiets is hij door heel Batavia gereden en heeft de zielzorg verder uitgeoefend.

Pater Soemarna S.J. werd benoemd tot Pro-Vicaris. Meester Cornelis werd gedurende de internering van de Missionarissen verzorgd door de Indo-Europeaan, Pastoor S. Voogdt en de Menadonees, Pastoor J. Moningka, beide wereldgeestelijken. De Keieze seculiere Priester, Pastoor E. Jamco, die ook te Batavia verbleef, bezocht nu en dan Kampong Sawah.

2. Apostolisch Vicariaat van Bandoeng.

Het aantal Katholieken onder de Inheemse bevolking was tot voor de Japanse bezetting in dit gebied nog steeds gering, omdat de Soendanezen Mohammedaans gezind zijn en bij hun materiële welvaart niet veel geestelijke belangstelling tonen; bovendien eiste het betrekkelijk hoge aantal Europese Katholieken hier veel zielzorgers voor zich op. Ook de vele daar wonende Chinezen vroegen om Missionarissen. Toch was er de laatste tijd in het bekeringswerk van de Javanen een kentering merkbaar.

Op 7 Maart 1942 gaf Java de strijd op en reeds de volgende maand werden de twee eerste Missionarissen te Cheribon in de gevangenis gezet. In diezelfde maand werd Z. H. Excellentie Mgr. J. Goumans nog tot Bisschop gewijd, doch vóórdat 1942 ten einde was, waren de meeste Missionarissen in kampen opgesloten. Drie Kruisheren zijn in het kamp gestorven; sommigen zijn erg gemarteld. Alleen Pastoor H. Reichert, die op Java was geboren, is steeds vrij gebleven, heeft de Christenen regelmatig kunnen bezoeken en meerdere gebouwen voor plundering kunnen bewaren. Hij was echter de enige Priester van heel het Vicariaat.

3. Apostolisch Vicariaat van Poerwokerto.

De Missionarissen van het H. Hart, die in dit gebied werkzaam zijn, werden allen geïnterneerd; vier Paters zijn in het kamp overleden. De overigen hebben veel doorgemaakt in de gevangenis, waar zij met een ruimte van 60 bij 180 cm. zich tevreden moesten stellen. Slechts één Priester, een Javaans Missionaris van het H. Hart, bleef als Javaan tijdens de bezetting vrij en heeft met vrucht verder kunnen werken.

4. Apostolisch Vicariaat van Semarang.

Dit missieterrein in Midden-Java had het geweldige voordeel, dat het op 1 Aug. 1940, dus juist vóór de Japanse invasie, een Inheemse Bisschop ontving in Z.H. Exc. Mgr. Alb. Soegijapranata, S.J. Bovendien beschikte dit Vicariaat over het grootste aantal Javaanse Priesters, die allen ongehinderd werden gelaten.

Monseigneur zelf heeft door zijn wijze leiding en zijn lichtend voorbeeld in de bezettingsjaren prachtig werk gedaan. Zijn mentaliteit sprak duidelijk uit zijn woorden van 27 Sept. 1945: „Vóór de oorlog werd er door onze Missionarissen hard en met liefde gewerkt. Maar er ontbrak nog iets en dat was het lijden. Welnu het lijden is ons thans gegeven en met dit lijden als basis zal onze Missie wederom herrijzen!"

Reeds spoedig, nl. in 1942, werden het Kleine Seminarie te Mertajoedan en het Grote Seminarie te Djokjakarta gevorderd. De klein-seminaristen ontvingen echter clandestien onderricht van de Missionarissen, terwijl het Groot Seminarie zijn opleiding ongehinderd kon voortzetten.

Het Xaverius-College van Moentilan werd in Oct. 1943 door de Jappen in een concentratiekamp veranderd. De pijpen van het kostbare orgel werden door hen voor de waterleiding gebruikt en het orgel zelf werd vernield; de altaren werden als brandhout opgestookt; de rijke bibliotheek ging verloren.

In Djokja werden 5 Jezuieten gearresteerd, omdat zij de mensen zouden aangespoord hebben om te bidden voor de vrede. Het St. Ignatius-college aldaar, waar de scholastieken van de Paters Jezuieten hun wijsbegeerte ontvingen, moest gesloten worden, toen in October 1943 de professoren werden geïnterneerd. Het Inheemse noviciaat te Giri-Sonta was na enige sterfgevallen en internering geheel verweesd.

UIT DE PERS

HET ST. ELMUSVUUR.

Het St. Elmusvuur, of Elmsvuur, somtijds wel Ster van Helena genoemd, is een electrisch verschijnsel, dat nauw samenhangt met onweers- en sneeuwbuien. Het vertoont zich op verschillende wijzen, en wel soms als roodachtig-blauwe of blauwviolette, op vlammetjes gelijkende lichtverschijnselen, die zetelen op de spitsen van bliksemafleiders, kerktorens, masten van schepen, dakkanten, vlaggestokken en uitstekende voorwerpen van allerlei aard, maar ook aan de uiteinden der haren van mensen en dieren, en eindelijk ook aan de punten der ijszuiltjes van rijp (rijm). In enkele gevallen spreken de waarnemers van een lichtglans, zonder meer, die zich bij deze voorwerpen vertoont.

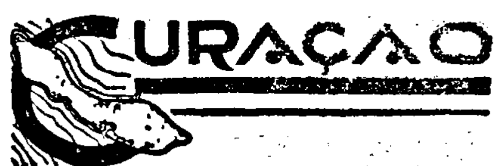
Deze vlammetjes vertonen zich in tweeërlei vorm: als een op een zeer kort steeltje zittend, bekervormig lichtverschijnsel van enkele centimeters lengte, óf als grotere en op een langere steel staande lichtbekertjes. Zij laten een licht sissend of knetterend geluid horen. De beide vormen vertegenwoordigen een geleidelijke uitstroming van positieve of negatieve electriciteit uit de voorwerpen, waarop de vlammetjes zich vertonen.

Het verschijnen van het St. Elmusvuur bewijst, dat er een sterke electrische spanning heerst tussen de aarde en de atmosfeer. Heel dikwijls volgt er een bliksemslag in de nabijheid of ter plaatse op, als het weer tegelijk buiïg is. Men moet dan oppassen en liever een schuilplaats zoeken. Anders is het, wanneer het zich vertoont tijdens sneeuwweer. Het is dan niet gevaarlijk. Bij sneeuwweer heeft men trouwens nooit of hoogst zelden onweer.

In het hooggebergte komt het St. Elmusvuur vaker en veel sterker voor dan in de vlakte. Alpenbeklimmers hebben dikwijls waargenomen, dat hun met een ijzeren punt beslagen stokken, hun haren en klederen, zowel als de toppen der vingers, bezet waren met het geheimzinnige, sissende en zacht knetterende lichtverschijnsel, waarbij zij een eigenaardige prikkeling gewaar werden, alsof ze met duizenden spelden gestoken werden!

(Dikaash).

Naschrift: De verklaring is niet volledig. De naam van dit „vuur" wordt St. Elmus genoemd, omdat de schippers in de oude tijd wanneer ze dit verschijnsel op de punt van de mas waarnemend St. E'mus, Sint Telmus gingen aanroepen. Sint Telmus (San Telmo) is een andere naam voor een Dominicaanse zalige Petrus Gonzales, die onder de naam San Telmo veel verering vond bij het zeevolk.

PATER CLOOTS S.J. OP CURAÇAO (1728—1734)

Het verleden van Curaçao komt steeds duidelijker voor ons te staan ook al zijn er maar weinig personen die zich daarvoor moeite geven.

Gelijk men weet was de zorg van Curaçao van de jaren 1700 tot 1742 aan de Paters Jezuïeten toevertrouwd, ofschoon het ook duidelijk is dat aan de Paters Augustijnen de zorg voor deze eilanden was opgedragen.

Een van de Paters Jezuïeten hier werkzaam was de Amsterdammer Cornelius Cloots. Geboren op 1 an. 1695 trad hij in de orde der Jezuïeten en mocht hij te Rome zijn theologische studies gaan voltooien. In Rome had hij het voorrecht priester gewijd te worden door de zalige Paus Benedictus XIII een Dominicaan. Twee jaar later kwam hij reeds naar Curaçao, waar hij in het najaar van het jaar 1723 aankwam. Hij vond steun bij zijn neef baron Cloots van Amersfoort, die hem in staat stelde veel goed te doen voor de armen. Het werk van Pater Cloots werd zo geprezen, dat men aan Pater Cloots de bisschopzetel van Manilla aanbood. Van Curaçao naar de Philipijnen, er is nooit iets van gekomen, want na zes jaar hard werken stierf ook deze Pater Jezuiet reeds gelijk zoveel missionarissen vroeg hun leven moesten geven op Curaçao.

Toen Pater Cloots hier aankwam kreeg hij veel schuldbrieven te zien, het waren schulden gemaakt door zijn voorganger de Groninger Pater Pauwels, doch de rijke neef in Amersfoort hielp goed! Deze kocht ook voor hem een huis in de Kuiperstraat. Pater Cloots kreeg nog hulp in de persoon van de Belgische Pater Langemans, zodat men ook op de andere eilanden zoals b.v. op Bonaire als priester werkzaam kon zijn, daar had deze pater wel zes dagen nodig om de doopleerlingen te dopen. Zijn kracht ontvie. hem echter in 1732 zodat Pater Cloots toen weer alleen als Pater Jezuiet moest werken.

In April 1734 kwam er hulp van een zekere Pater Schelle, doch reeds op de negende November daarop stierf Pater Cloots zelf.

Het moet een talent geweest zijn, dat men hem tot bisschop van Manila uitkoos. Uit de correspondentie blijkt dat Cloots Curaçao wel had willen verlaten, hij kon slecht tegen het klimaat, had veel schulden door zijn voorganger, kreeg moeilijkheid met de Pater Caysedo een Augustijn hier over beider zeggingsmacht op Curaçao. Er liep verder een quaestie, die voor de koning van Spanje ten gunste van Cloots werd opgelost, dit liep waarschijnlijk over de zeggingsmacht van de bisschop van Caracas over dit gebied.

Hij is blij eindelijk een huis te hebben kunnen kopen in de Kuiperstraat, waar hij zich beter kon instaleren. We zien ook, hoe Cloots zijn familie om geld bedelt voor een soort van kerkje, want hij had niets, en deed de H. Mis in een huis in de steeg naast de Synagoge.

We konden voor deze korte levensschet enkele nieuwe gegevens ontlenen aan het boek van F. van Hoeck S.J. „Schets van de geschiedenis der Jezuieten in Nederland" welk boek een kort overzicht bevat van de werkzaamheden der Paters hier op Curaçao.

VERKEERS - ONGEVALLEN

Vond een aanrijding plaats op de hoek Kuiperstraat—Middenstraat, tussen een truck en een bestelauto, waarbij de truck schade bekwam aan het rechtervoorspatscherm en de bestelauto aan linkervoorspatscherm, linkerkoplamp en radiateurbeschermer. Oorzaak: Doordat een der bestuurders het signaal van de ander niet hoorde en doorreed, kwamen de beide motorrijtuigen op genoemde hoek in botsing.

Had een aanrijding plaats op de Santa Rosaweg, tussen twee autobussen, waarbij een autobus werd beschadigd aan het linkerachterspatscherm en van de andere autobus het linkervoorspatscherm gedeukt en het glas van de linkerkoplamp gebroken werd. Oorzaak: De bestuurder van de ene autobus die vanaf een zijweg de Santo Rosaweg opreed, zag de andere autobus niet naderen, waardoor de beide motorrijtuigen in aanrijding kwamen.

Vond een lichte aanrijding plaats op de parkeerplaats Wilhelminaplein, tussen twee personenauto's, waarbij het ene motorrijtuig schade bekwam aan het linkerachterspatscherm en het andere aan het rechtervoorspatscherm. Oorzaak: De bestuurder van de ene auto wilde achteruit een parkeerplaats oprijden, het geen de andere bestuurder te laat opmerkte, waardoor zij in aanrijding kwamen.

Vond een verkeersongeval plaats op de Schottegatweg-Noord, waarbij een manspersoon zodanig werd gewond, dat hij is overgebracht naar het Sanatorium „Het Groene Kruis". In de grote drukte die ontstadt als het personeel het C.P.I.M.-terrein verlaat, reed een personenauto een wielrijder aan, de wielrijder werd ernstig gewond en het rijwiel beschadigd aan raam en voorvork. Oorzaak: De bestuurder van de personenauto zag de van links komende wielrijder te laat, zodat een botsing niet te vermijden was.

Had een lichte aanrijding plaats op het Hendrikplein, tussen een autobus en een personenauto, waarbij de personenauto schade bekwam aan het rechterachterspatscherm. Oorzaak: De bestuurder van de autobus die een bocht naar links wilde maken, hoorde signaal van de passerende personenauto te laat, zodat de motorrijtuigen in aanrijding kwamen.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Weg naar Pannekoek, tussen twee personenauto's, waarbij de ene personenauto schade bekwam aan het rechterachterspatscherm en de andere aan het rechtervoorspatscherm. Oorzaak: De ene auto stond links van de weg, toen de bestuurder opreed, kwam uit tegenovergestelde richting een auto, welke nog naar links uithaalde, doch niet meer kon voorkomen dat de motorrijtuigen in botsing kwamen.

Had een lichte aanrijding plaats in de Abraham de Veerstraat, tussen een autobus en een pick-up, waarbij de autobus schade bekwam aan het linkerachterspatscherm en achterklep, de pick-up bekwam een vernielde koplamp en ingedeukte radiateurbeschermer. Oorzaak: De bestuurder van de pick-up reed hiermede te dicht achter de autobus, waardoor hij toen de autobus stopte niet tijdig kon remmen en in aanrijding kwam met de autobus.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag 19 en Zondag 20 Juli 1947.

Competitie A-klasse:

Veendam 1 — Transvaal 1 2—5.
C.S.C. 1 — Vitesse 1 1—3.

Competitie B-klasse:

Volharding 1 — S.V.A. 1 3—3.
De West 1 — M.Y.O.B. 2—1.

Competitie Res. A-klasse:

Vitesse 2 — C.S.C. 2 4—0.

Competitie Junioren:

Jong Curaçao Jr. — Sithoc Jr. 2—1.
Scherpenheuvel Jr. — Vitesse Jr. 2—1.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.

RIF STADION.

„A"-Klasse: om 4.15 n.m.

Zaterdag, 26 Juli 1947: S.U.B.T. 1 — Veendam 1 (Gonsahus)
Zondag, 27 Juli 1947: Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Tresoor)
Zaterdag, 2 Augustus 1947: Vitesse 1 — C.S.C. 1 (v.d. Ham)
Zaterdag, 9 Augustus 1947: Jong Holland 1 — Veendam 1 (Roziers)
Zondag, 10 Augustus 1947: Jong Curaçao 1 — Transvaal 1 (Veeris)
Zaterdag, 16 Augustus 1947: S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 (Viejou)
Zondag, 17 Augustus 1947: Vitesse 1 — Transvaal 1 (Leers)

Competitie B-klasse: om 2.30 uur n.m.

Zondag, 27 Juli 1947: P.S.V. 1 — Arsenal 1 (Casper)
Zondag, 10 Augustus 1947: S.V.A. 1 — Arsenal 1
Zondag, 17 Augustus 1947: P.S.V.1 — S.V.A. 1

MUNDO NOBO

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 27 Juli 1947: S.V.A. 1 — De West 1 (Lebacks)
Zondag, 3 Augustus 1947: Independiente 1 — R.C.C. 1
Zondag, 10 Augustus 1947: De West 1 — P.S.V. 1
Zondag, 17 Augustus 1947: R.C.C. 1 — Volharding 1 (60 minuten restr.).
Zondag, 24 Augustus 1947: R.C.C. 1 — S.V.A. 1

Competitie Res. A-klasse: om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 26 Juli 1947: C.S.C. 2 — Jong Curaaço 2 (Taytelbaum)
Zaterdag, 3 Augustus 1947: S.U.B.T. 2 — Sithoc 2 (Curiel)
Zaterdag, 9 Augustus 1947: Transvaal 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 16 Augustus 1947: Jong Holland 2 — Veendam 2

Competitie Junioren: om 10 uur v.m.

Zondag, 27 Juli 1947: S.U.B.T. Jr. — Jong Holland Jr. (Martina)
Zondag, 3 Augustus 1947: S.U.B.T. Jr. — Sithoc Jr.
Zondag, 10 Augustus 1947: Vitesse Jr. — Jong Curaçao Jr.
Zondag, 17 Augustus 1947: Jong Holland Jr. — J. Curaçao Jr.

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Res. B-klasse: om 4.15 uur n.m.

Zondag, 3 Augustus 1947: S.V.A. 2 — Veendam 3
Zondag, 10 Augustus 1947: Scherpenheuvel 2 — Sithoc 3

Competitie Junioren: om 10 uur v.m.

(TWEEDE RONDE)

Zondag, 3 Augustus 1947: Scherpenh. Jr. — Jong Holland Jr. (Ercol)
Zondag, 10 Augustus 1947: S.U.B.T. Jr. — Scherpenh. Jr.
Zondag, 24 Augustus 1947: Scherpenheuvel Jr. — Sithoc Jr.

ASIENTO-TERREIN:

Competitie B-klasse: Aanvang 4.30 n.m.

Zondag, 27 Juli 1947: Asiento 1 — Independiente 1
Zondag, 3 Augustus 1947: Asiento 1 — Arsenal 1

MEDEDELINGEN:

INSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T.": E. A. Rosalina als gewoon lid.

„Vitesse": C. Maduro, E. Johanes als gewone leden. E. Francisco, R. Lamp, A. Webster, en H. Haseth als gewone leden.

„C.S.C.": D. Walle als gewoon lid.

„Independiente": S. F. Vos als gewoon lid.

RECTIFICATIE:

DE BOETE OPGELEGD AAN DE VERENIGINGEN „M.Y.O.B." EN „P.S.V." KOMT TE VERVALLEN, DAAR DE WEDSTRIJD GEEN DOORGANG HEEFT GEVONDEN, WEGENS AFWEZIGHEID VAN DE AANGEWEZEN SCHEIDSRECHTER.

ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND AUGUSTUS:

DE ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND AUGUSTUS MOETEN UITERLIJK MAANDAG 28 JULI IN HET BEZIT ZIJN VAN DE EERSTE SECRETARIS.

STAND VAN DE A-KLASSE COMPETITIE

C. V. B.

per 23 Juli 1947.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpnt. v.	doelpnt. t.	pnt.
S.U.B.T.	7	7	—	—	29	4	14
Transvaal *)	7	5	1	1	17	11	11
Jong Holland	7	4	—	3	22	16	8
Vitesse	7	4	—	3	18	14	8
Jong Curaçao	7	3	1	3	15	12	7
Sithoc	7	2	—	5	11	23	4
C.S.C. **)	7	1	1	5	10	26	3
Veendam	7	—	1	6	9	25	1

*) Nog 20 minuten te spelen tegen „C.S.C."

**) Nog 20 minuten te spelen tegen „Transvaal".

HET BESTUUR.